

عنوان مقاله:

آواشناسی و واج شناسی دره زیروبمی در آهنگ گفتار فارسی

محل انتشار:

پژوهش های زبان شناسی، دوره 15، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مانده ازه ای - دانش آموخته کارشناسی ارشد گروه زبان شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

وحید صادقی - دانشیار گروه زبان انگلیسی و زبان شناسی دانشگاه بین المللی امام خمینی، قزوین، ایران

محمود بی جن خان - استاد گروه زبانشناسی دانشگاه تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بهبود بازسازی گفتار در زبان فارسی و بررسی افت منحنی فرکانس پایه بین دو قله زیروبمی در چارچوب نظریه خودواحد عروضی آهنگ انجام شده است. دو فرضیه اصلی این پژوهش افت فرکانس پایه از طریق وقوع قاعده درون یابی آوایی و یا از طریق وقوع قاعده گسترش نواخت است و پیش بینی می شود که فرضیه اول پژوهش تایید شود. داده های پژوهش، شامل ۴۵ ساخت پی بستی، با توجه به واکنار بودن همخوان ها در تمامی هجاها بین دو قله زیروبمی طراحی شده و فاصله دو قله با افزودن به تعداد هجاهای بدون تکیه از مقدار صفر تا دو هجا افزایش داده شد. تعداد ۱۳۵۰ داده از ۳۰ گویشور فارسی معیار ضبط و جمع آوری شد. این داده ها در نرم افزار پرات تحلیل آوایی شد و نتایج این تحلیل در برنامه اس پی اس بررسی شد. نتایج تحلیل ها نشان داد فاصله قله اول تا دره منحنی با افزایش تعداد هجاها افزایش یافته که نشانگر برهم نهادگی این دره با ابتدای هجای تکیه بر است. اختلاف معنادار این فاصله میان سه گروه داده ها به صورت دویه دو نیز نشان - دهنده افزایش آن به نسبت افزایش تعداد هجاهای بدون تکیه است. همچنین منحنی فرکانس پایه به طور میانگین برای داده ها رسم شد که نشان داد این افت میان دو قله تدریجی است و از طریق وقوع درون یابی رخ می دهد.

کلمات کلیدی:

بازسازی گفتار، درون یابی آوایی، گسترش نواخت، نظریه خودواحد عروضی آهنگ، تکیه زیروبمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1947517>

